

TDC A/S
regulering@tdc.dk

Fremsendes alene via e-mail

5. oktober 2015

thbekl-erst

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Tlf. 35 29 10 00
Fax 35 46 60 01
CVR-nr 10 15 08 17
E-post erst@erst.dk
www.erst.dk

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Afgørelse om TDC's prissætning af en rå fiberacesforbindelse

Indledning

SE/Stofa har klaget til Erhvervsstyrelsen over TDC's prissætning for køb af rå fiberpar til en slutkunde. TDC har oplyst, at prisen for køb af et fiberpar til samme slutkunde via TDC's fibernet er at sidestille med prisen for to fiberacesforbindelser. SE/Stofas klage vedrører derfor, hvorvidt TDC er berettiget til at opkræve betaling for to fiberacesforbindelser, når SE/Stofa som engroskunde ønsker at købe et fiberpar til samme slutkunde.

Erhvervsstyrelsen sendte med e-mail af 2. september 2015 et udkast til afgørelse i sagen til sagens parter. SE/Stofa og TDC sendte deres bemærkninger hertil med e-mails af henholdsvis den 15. og 22. september 2015.

Erhvervsstyrelsen finder på baggrund af SE/Stofas klage anledning til at træffe afgørelse i sagen.

Afgørelse

Erhvervsstyrelsen træffer i medfør af § 52 i teleloven¹ og afgørelse af 4. december 2014 om fastsættelse af maksimale netadgangspriser efter LRAIC-metoden for 2015, jf. Erhvervsstyrelsens markedsafgørelse af 16. august 2012 på engrosmarkedet for fysisk netværksinfrastrukturadgang (marked 4), følgende afgørelse:

TDC må maksimalt opkræve den gældende LRAIC-pris for rå fiber, når en engroskunde køber ét rå fiberpar til samme slutkunde af TDC. Maksimalprisen for en fiberaces forstået som et fiberpar udgør i 2015, jf. LRAIC-prisafgørelsen af 4. december 2014, henholdsvis 1.206 kr. med fradrag for DONG-området på 248 kr.

Sagens faktiske omstændigheder

Netadgangsforpligtelsen i markedsafgørelsen af 16. august 2012 på marked 4 forholder sig ikke til, hvorvidt én rå fiberaces omfatter én enkeltfiber eller ét fiberpar.

---

¹ I Lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014 som ændret ved lov nr. 741 af 1. juni 2015.

Imidlertid er LRAIC-modellen, som blev færdigudviklet i sommeren 2014, og som danner basis for prisfastsættelsesafgørelsen af 4. december 2014 vedrørende LRAIC-fastnet, modelleret med en antagelse om, at der for hver aktiv slutkunde etableres en ”stikledning”², som er et fiberpar inklusive gravning og kabelkanal. Omkostninger til stikledninger varierer således 1:1 med antallet af aktive kunder. De resterende omkostninger³ til fiberacesforbindelser er konstante og varierer ikke med antallet af aktive slutkunder. I de resterende dele af nettet (det vil sige ud over stikledningen) er der modelleret tilstrækkelige fiberpar til at kunne håndtere andelen af aktive kunder ud af de i LRAIC-modellen cirka 3,4 millioner potentielle slutkunder.

Ovenstående følger af side 51-52 i modeldokumentationen til LRAIC-modellen:

”4.4. Roll-out of the network

- *2 fibres per premises are assumed;*
- *fibre cables are used instead of copper cables;*
- *fibre DPs [distributionspunkter] are used instead of copper DPs;*
- *fibre ducts are used.*

For SDP [sekundære distributionspunkter] and PDP [primære distributionspunkter] cables, the jointing rules are the same as for the copper network.

In the PON scenario, the SDP is replaced by a splitter, which aggregates 32 fibres.

For the DONG network as for the copper scenario, 75% of the lines aggregated by a SDP are passed to the PDP; and 70% of the lines aggregated by a PDP are passed to the Central Office.

For the FTTH Point to point network, 100% of the lines aggregated by a SDP are passed to the PDP; and 60% of the lines aggregated by a PDP are passed to the Central Office.”

Mere specifikt i forhold til prisudmøntningen i DONG-området følger det af accesmodellen i det ark, der hedder ’Parameters’, at der er angivet antallet af aktive kunder, som anvendes ved omkostningsmodelleringen. I DONG-scenariet er der 96.343 kunder (celle I131), som hver især forudsættes at have ét aktivt fiberpar (celle F131). Det ses i arket ’Cost allocation’, at de totale kabelomkostninger fordeles på de 96.343 aktive kunder (fiberpar) for at beregne en kabelpris pr. forbindelse. Omkostningsallokeringen er således foretaget på baggrund af antallet af aktive fiberpar til slutkunderne.

---

² I denne henseende menes den del af infrastrukturen, der i LRAIC-modellen forbinder bygningen til kablet i vejen.

³ Det vil sige fra vejstykket ud for den relevante bygning til centralen.

Priskontrolafgørelsen udmønter på baggrund af LRAIC-modellen en enhedspris for, hvad en engroskunde skal betale for en rå fiberacesforbindelse til den enkelte slutkunde.

Der er ikke i prisudmøntningen af enhedsprisen for en rå fiberforbindelse foretaget reduktioner, hvor en udbyder kun ønsker at aftage én enkeltfiber og ikke ét fiberpar. LRAIC-priskontrolafgørelsen sonderer således ikke mellem, hvorvidt udbyderen køber én enkeltfiber eller ét fiberpar til den enkelte slutkunde.⁴

TDC's standardtilbud på rå fiber

TDC har på selskabets hjemmeside offentliggjort en produktspecifikation⁵ og prisbilag⁶ for produktet rå fiber FTH. Af produktspecifikationen dateret 23. maj 2013 fremgår en samlet gennemgang inkluderende en illustration af de ydelser, der knytter sig til at købe rå fiber FTH. Mere specifikt fremgår det af punkt 9 om levering, at *"fiberforbindelsen produceres på hhv. en eller to fibre afhængig af, hvad TDC vurderer hensigtsmæssig i den specifikke situation"*. Af punkt 12 om nummerering og identifikation af forbindelser fremgår, at *"Hver enkelt fiber/fiberpar tildeles et LID-nummer i nummerserien CN5xxxxx eller CN6xxxxx."*

TDC's prisbilag angiver udelukkende én enhedspris for produktet "Rå fiber FTH" for henholdsvis DONG-området og den resterende del af landet.

Begrundelse

Erhvervsstyrelsen lægger på baggrund af SE/Stofas klage og TDC's bemærkninger i sagen til grund, at TDC vil opkræve SE/Stofa prisen for to selvstændige fiberacesforbindelser, når SE/Stofa som engroskunde ønsker at købe ét rå fiberpar til samme slutkunde til brug for et tjenesteudbud til kunden.

Prissætning af en rå fiberacesforbindelse til den enkelte slutkunde er baseret på LRAIC-modellen og udmøntet i priskontrolafgørelse af 4. december 2014 om fastsættelse af maksimale netadgangspriser efter LRAIC-metoden for 2015.

LRAIC-modellen er modelleret med en forudsætning om, at der etableres én stikledning (ét fiberpar inklusive gravning og kabelkanal på den private grund) pr. aktiv slutkunde i fibernet. Modellen bygger således ikke på én enkeltfiber pr. husstand. Konkret har Erhvervsstyrelsen efterfølgende ved udmøntning af prisen i priskontrolafgørelsen fastsat en enhedspris for en rå fiber til den enkelte husstand, der er uafhængig af den konkrete anvendelse, herunder om TDC eller andre udbydere anvender én enkeltfiber eller ét fiberpar til at levere tjenester til den enkelte slutkunde. Prissætningen er dermed ikke baseret på TDC's

⁴ Der er dog i priskontrolafgørelsen fastsat to forskellige priser for en rå fiber, da der for fiberaces i DONG-området foretages et fradrag i prisen i forhold til fiberaces i den resterende del af landet.

⁵https://wholesale.tdc.dk/Produkter/PT_Raa_fiber_Bilag_1a_Prod_spec_FTH_v_std_230513.pdf

⁶https://wholesale.tdc.dk/Produkter/PT_Raa_fiber_Bilag_2a_Priser_FTH_v_std_110515.pdf

konkrete netanvendelse, herunder om TDC i selskabets produktion af tjenester til slutkunder anvender én enkeltfiber eller ét fiberpar.

På baggrund af TDC's bemærkninger, hvor TDC anfører, at det er TDC's accesnet som er modelleret i LRAIC-modellen, finder Erhvervsstyrelsen anledning til at understrege, at LRAIC-modellen er en modellering af et effektivt net, og at LRAIC-modellen ikke er en modellering af TDC's accesnet. Det følger også heraf, at prisudmøntningen ikke baseres på TDC's konkrete netanvendelse og TDC's valg af udstyr og produktionsform.

Da der ikke sondres mellem én rå enkeltfiber og ét rå fiberpar, og da enhedsprisen baseres på LRAIC-modellen, som bygger på en antagelse om etablering af en stikledning, som omfatter ét fiberpar inklusive gravning og kabelkanal på den private grund, følger det heraf, at TDC kun berettiget til at opkræve SE/Stofa enhedsprisen for en fiberaccess, når SE/Stofa aftager ét rå fiberpar til den enkelte slutkunde.

Dette underbygges ifølge Erhvervsstyrelsen også af, at TDC's produktspecifikation sammenholdt med TDC's prisbilag for engrosadgangsproduktet rå fiber FTH anfører en enhedspris (årligt 1.206 kr. med fradrag på 248 kr. i DONG-området), samtidig med at produktbeskrivelsen i punkt 9 angiver, at fiberforbindelsen produceres på henholdsvis én eller to fibre. TDC's eget produktbilag sammenholdt med TDC's prisbilag anfører således også kun én pris for produktet, rå fiber FTH.

At prisen både kan omfatte enkeltfiber og fiberpar er efter Erhvervsstyrelsen opfattelse i øvrigt i overensstemmelse med, at TDC i selskabets bemærkninger af 6. august 2015 redegør for, at forskellen i modelomkostninger, hvis LRAIC-modellen skulle modelleres med kun én fiber, næppe er stor, idet kabelmateriel kun udgør ca. to pct. af de årlige omkostninger i modellen. TDC har endvidere ikke bestridt, at selskabet opnår omkostningsdækning, såfremt prisen inkluderer både rå fiberpar og enkeltfiber.

Endelig er Erhvervsstyrelsen i øvrigt uenig med TDC i, at det opbyggede effektive net ikke understøtter samtlige tilsluttede kunder, hvis tilslutningerne produceres på et fiberpar. Dette skyldes, at den resterende del af nettet ikke opbygges med en antagelse om, at samtlige 3,4 millioner potentielle kunder er aktive fiberkunder på samme tid – dette ville svare til en antagelse om, at ét selskab opnåede en markedsandel på nærværd 100 pct. Således ville der ikke være tale om et effektivt net, såfremt de resterende dele af nettet (ud over stikledningen) var dimensioneret til samtidig at kunne håndtere alle 3,4 millioner potentielle kunder.

Parternes anbringender

SE/Stofa har den 6. maj 2015 klaget til Erhvervsstyrelsen over TDC's prissætning af ét rå fiberpar. SE/Stofa henviser til, at selskabet igennem en periode har været i forhandlinger med TDC om prisen for at aftage ét rå fiberpar til SE/Stofas slutkunder på TDC's fibernet. Konkret har TDC ifølge SE/Stofa an-

ført, at TDC vil have betaling for to rå fiberacesforbindelser, såfremt SE/Stofa ønsker at aftage ét rå fiberpar til den samme slutkunde.

TDC redegør i brev af 28. maj 2015 for, hvordan TDC etablerer og anvender fibernettet, og hvorledes engrosproduktet udbydes. Blandt andet henviser TDC til, at TDC kun anvender én enkeltfiber, når selskabet leverer tjenester til den enkelte slutkunde. TDC oplyser, at størstedelen af TDC's engroskunder også leverer tjenester i et teknisk setup, hvor engroskunden kun anvender én enkeltfiber til hver enkelt slutkunde.

TDC har i brev af 28. maj 2015 angivet, at såfremt TDC skal stille to fibre (et fiberpar) til rådighed, både i stikledningen og i fordelingsnettet frem til stikledningen, er der ifølge TDC tale om to selvstændige accesforbindelser.

I brev af 6. august 2015 henviser TDC til, at LRAIC-afgørelsen af 4. december 2014 ikke i prissætningen for fiberaces skelner mellem enkeltfibre og fiberpar, og at der ved optælling af de forskellige linjer i LRAIC-modellens volumengrundlag ifølge TDC ikke skelnes mellem brug af enkelttråde versus trådpar.

TDC henviser også i denne henseende til, at såfremt TDC afsatte fiberaces via enkeltfibre til en lavere pris, ville TDC ikke få dækket sine omkostninger som beregnet i LRAIC-modellen. TDC henviser til, at dette ville stride imod LRAIC-modellens formål, som blandt andet skal sikre TDC omkostningsdækning for de regulerede produkter.

TDC anerkender i brev af 6. august 2015, at LRAIC-prisen er baseret på et modelnet, hvor forsyningskablerne er dimensioneret med minimum to fibre pr. kunde, det vil sige et fiberpar pr. slutkunde. Ifølge TDC fremgår det derudover ikke eksplicit af modeldokumentationen, om fiberpar er forudsat anvendt i fibernettet, både når det leveres som rå fiber, og når det anvendes til fiber-BSA eller TDC's egne bredbåndstjenester. Ifølge TDC fører det til, at LRAIC-modellen adskiller sig fra TDC's aktuelle netopbygning, hvor der udlægges minimum to fibre, men typisk kun produceres på den ene. TDC påpeger ydermere, at forskellen i modelomkostninger, hvis LRAIC-modellen skulle modeleres med kun én fiber, næppe er stor, idet kabelmateriel kun udgør ca. to pct. af de årlige omkostninger i modellen.

TDC henviser afslutningsvis i brev af 6. august 2015 til, at såfremt den enkelte engroskunde kun anvender én enkeltfiber, giver det mulighed for, at flere engroskunder samtidig kan levere tjenester til den enkelte slutkunde. Konkret kan én enkeltfiber benyttes til at levere bredbånd, mens en anden fiber kan benyttes til leverance af tv. Som eksempel henviser TDC til, at Gigabit fx kan levere bredbånd, hvor YouSee samtidig leverer tv til den samme slutkunde. TDC henviser i den henseende til, at de to enkeltfibre kan afsættes som to rå fiber, som to fiber BSA, eller som én rå fiber og en fiber BSA.

TDC har i brev af 22. september 2015 anført en række supplerende bemærkninger til Erhvervsstyrelsens afgørelsesudkast af 2. september 2015. I brevet bestrider TDC, at der ud fra LRAIC-modellen og den tilhørende dokumentation

kan udledes, hvorvidt fiberaccesser til aktive kunder produceres på én eller to fibre (et fiberpar).

I relation til Erhvervsstyrelsen reference til LRAIC-modeldokumentationen anfører TDC, at dokumentationen vedrører, hvorledes nettet udlægges, men ikke hvorledes det efterfølgende anvendes. TDC bestrider ikke, at der udlægges mere end en enkeltfiber, men anfører, at man almindeligvis vil udlægge ekstra kapacitet i stikledningen i forhold til den umiddelbare udnyttelse for at kunne håndtere fremtidige ændringer i anvendelsen eller kabelfejl. Såfremt der generelt skulle anvendes et fiberpar, burde der således ved udlægningen af nettet (modelleringen i LRAIC) have været fremført ekstra fibre til slutkunderne.

TDC henviser i brev af 22. september 2015 også til det forhold, at det fremgår af styrelsens citat fra LRAIC-modeldokumentationen, at DONG-fibernettet kun er bestykket med 75 pct. af de totale antal fibre fra SDP til PDP, og at kun 70 pct. af disse fibre er ført til centralen. Nettet understøtter derfor ifølge TDC ikke to fibre til samtlige kunder, mens nettet kan håndtere samtlige kunder, hvis tilslutningerne produceres på én fiber.

I tilknytning til Erhvervsstyrelsens reference til en tekst i fanen 'Parametre' anfører TDC, at det er korrekt, at der her er anført 'Total active local loops first pair', og at man derfor kunne forledes til at tro, at der anvendes fiberpar. Ifølge TDC skal det imidlertid holdes for øje, at modellen er en generisk model, der afhængig af scenarievalg modellerer et kobber-, fiber- eller coax-net. Teksten ændres ikke ved valg af scenarie. Teksten tager således ikke højde for den konkrete anvendelse i de forskellige scenarier, men tager udgangspunkt i kobberstandardscenariet, som var i fokus under udviklingen af LRAIC-modellen.

TDC bemærker på denne baggrund, at i og med at der ikke er forhold i model eller dokumentation, der angiver hvorledes nettet anvendes, må det være TDC's politik, der lægges til grund, da det er TDC's accesnet, som er modelleret. Dette er bl.a. gjort ved omfattende geodatanalyser af eksakte placeringer af kunder og fordelerpunkter/centraler mv. Det er ligeledes i overvejende grad TDC's input for aktiver, omkostninger og kabeldimensioner samt dimensioneringsregler, der er lagt til grund i modellen. TDC finder det derfor underbygget, at der anvendes en aktiv fiber i stikledningen.

Det er på den baggrund TDC's opfattelse, at det ikke som anført af styrelsen kan udledes af LRAIC-afgørelsen, at den LRAIC-fastsatte pris indbefatter, at TDC maksimalt må opkræve den gældende LRAIC-pris for rå fiber, når en engroskunde køber ét rå fiberpar til samme slutkunde af TDC.

TDC bemærker endelig i brev af 22. september 2015, at den af TDC anvendte praksis for prissætning af rå fiber ikke er i strid med markedsafgørelsen eller de(n) tilknyttede LRAIC afgørelse(r). Det skal ifølge TDC i den forbindelse tages i betragtning, at TDC's praksis for prissætning har været gældende i en år-række, og at TDC har indrettet sig i overensstemmelse hermed. Som adressat for LRAIC-afgørelserne må TDC kunne indrette sig i tillid til at selskabets dispositioner ikke efterfølgende omgøres og underkendes, og i det omfang

LRAIC-afgørelserne ændrer på forudsætningerne for den hidtidige og af styrelsen kendte prissætning, må TDC med rette forvente, at disse forudsætninger fremhæves klart i afgørelsen og uden mulighed for fortolkningstvivil. I tilfælde af muligheden for fortolkningstvivil, vil det ifølge TDC ikke være proportionalt, at lade tvivlen komme TDC til skade ved efterfølgende tilsynsafgørelser.

Klagevejledning

Erhvervsstyrelsens afgørelse kan påklages til Teleklagenævnet, Slotholmsgade 12, 1216 København K, tlf.: 33 92 33 50, e-mail: tkn@evm.dk.

En klage skal være Teleklagenævnet i hænde senest fire uger efter, at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse i sagen.

Opmærksomheden henledes på, at der i medfør af § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 383 af 21. april 2011 om Teleklagenævnets virksomhed skal betales et gebyr på kr. 4.000 for behandling af klager af denne type i Teleklagenævnet. Beløbet vil blive opkrævet af Teleklagenævnets sekretariat.

Med venlig hilsen

Thorbjørn Bendix Kleif